

Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2015 r., sygn. akt SDI 14/15

Teza: *Podstawę materialnoprawną odpowiedzialności dyscyplinarnej adwokata powinien stanowić przepis rangi ustawowej, tj. art. 80 prawa o adwokaturze. Wskazana podstawa może zostać uzupełniona o inne przepisy, także o przepisy zawarte w uchwałach samorządu. Jednak nie jest to konieczność. W przypadku odpowiedzialności dyscyplinarnej adwokata za naruszenie obowiązków zawodowych można wskazać taki obowiązek, który nie został skatalogowany w akcie korporacyjnym, a wynika z historycznie ukształtowanego zwyczaju potwierdzonego jednolitą linią orzecniczą sądów dyscyplinarnych.*

„Podniesiony w pkt 1 kasacji zarzut obrazy § 1 ust. 2 i ust. 3 oraz § 4 Zbioru zasad etyki adwokackiej i godności zawodu - (dalej: ZEAiGZ) jest chybiony, gdyż adwokat (jak trafnie zauważył Wyższy Sąd Dyscyplinarny Adwokatury - dalej: WSDA) ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za postępowanie sprzeczne m.in. z "zasadami etyki lub godności zawodu" a nie z przepisami uchwały Naczelnej Rady Adwokackiej ZZEAiGZ. Dla odpowiedzialności dyscyplinarnej adwokata w gruncie rzeczy nie ma więc istotnego znaczenia, jaki organ samorządu adwokackiego owe zasady skatalogował. Nawet podzielenie poglądu skarżącego, że należy w tym zakresie domniemywać kompetencji Krajowego Zjazdu Adwokatury, nie oznacza, iż została zdekompletowana podstawa prawna odpowiedzialności dyscyplinarnej obwinionego. Podstawą materialnoprawną odpowiedzialności dyscyplinarnej adwokata jest bowiem przepis rangi ustawowej, a więc art. 80 p.o.a. Podstawa tej odpowiedzialności może być ewentualnie uzupełniona o inne przepisy, w tym zawarte w uchwałach samorządu. Nie jest to jednak wymóg konieczny, gdyż np. w przypadku odpowiedzialności za naruszenie obowiązków zawodowych można odwołać się do takiego obowiązku, który wynika jedynie z historycznie ukształtowanego zwyczaju, potwierdzonego konsekwentną linią orzecznictwa sądów, a więc nie został skatalogowany w żadnym akcie korporacyjnym.”